

Detroit, Mich., 1945 majus 3.

Kedves Laci:

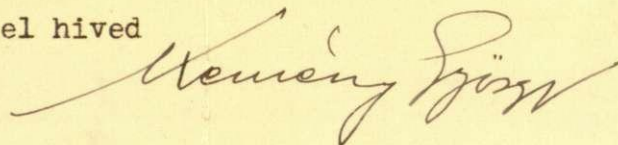
Bocsáss meg nekem azért, hogy háborgatlak, de szeretném tudni, hogy és miként vagy. En hónapok óta nem vagyok a legjobb bőrben és így az úgynevezett "irodalmi ünnepek" se szereznek nekem valami nagy örömet. Ezek az apró elismerések meglehetősen későn jöttek arra, hogy nagyobb irodalmi alkotásokra serkentsenek.

A tél folyamán újból nagyon sokat írtam. Eddigél megírtam a Gondolatok-ból, Gondolatszilankok-ból és Közmondásfelekből vagy 45 ezret, azonkívül pedig száz újabb mesét.

Most már van itt a verses írásokból vagy 25 kötetre való, de az egésznek kevés az értelme, mert ebben a veszett világban irodalom nem kell az embereknek, különösen is házontalanok a versek.

Tíz napja rongy állapotban üldögelek itthon és már az íráshoz sincs kedvem. Nem írok, nem olvasok és nem akarok tudni a véres örületről.

Barátságos köszöntéssel hived

Két hete nem láttuk itt a Napot; kellemetlen hideg van a forró marcius után

George Kemeny
14920 Stahelin
Detroit, 23, Mich.

Mr. L. Tehel
3443 - 17th Street, N. W.
Washington, D. C.